

PRESS RELEASE

Bahá'í International Community

23 December 2024

For Immediate Release

For more information, contact:

- Simin Fahandej in Geneva at (office) +41 (22) 798-5400 or (mobile) +41 (78) 880-0759
- Padideh Sabeti in London at (mobile) +44 (774) 338-2905
- Farhad Sabetan in San Francisco at (office) +1 (847) 733-3460 or (mobile) +1 (925) 548-9818
- Vesagh Sanaei in Sydney at (mobile) +61 (410) 38-5060

مهوش ثابت در حال سپری کردن دوره نقاهت پس از عمل جراحی قلب: حکومت ایران با توقف اجرای حکم باید به او اجازه دهد تا در آرامش روند بهبودش را طی کند

ژنو-۳ دی ۱۴۰۳- مهوش ثابت، زندانی عقیدتی ۷۱ ساله بهائی، که به دلیل اعتقادش بیش از ۱۳ سال توسط حکومت جمهوری اسلامی زندانی شده، تحت عمل جراحی قلب باز قرار گرفته است. او با وجود مشکلات جدی و رو به وخامت جسمی، از مراقبت‌های پزشکی مناسب در زندان محروم بوده و علی‌رغم ابتلا به بیماری‌هایی با خطر جانی، اغلب از درمان در بیمارستان منع شده است.

با این حال، خانم ثابت پس از پایان دوره نقاهت، برای سپری کردن باقی‌مانده دومین دوره ۱۰ ساله حبس خود به زندان بازگردانده خواهد شد.

جامعه جهانی بهائی خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط خانم ثابت، لغو حکم زندان او و تضمین این نکته از سوی مسئولان حکومت ایران است که او هرگز به زندان برگردانده نشود.

خانم ثابت پیش از دستگیری در سال ۱۳۸۷ و زندانی شدن به مدت ۱۰ سال به همراه شش همکار دیگرش، یکی از مدیران پیشین جامعه بهائی ایران بود. بهائیان ایران از هر قشر و طبقه‌ای با آزار و [سرکوب سیستماتیک](#) مواجه بوده‌اند، وضعیتی که بیش از ۴۵ سال توسط [سازمان ملل متحد](#) و [جامعه جهانی](#) محکوم شده است.

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سابق سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر ایران، گزارش داد که حکومت ایران با «[قصد نیل‌کشی](#)»، بهائیان را مورد هدف و سرکوب قرار داده است. سازمان «[دیدهبان حقوق بشر](#)»، رفتار حکومت ایران با بهائیان را مصداق «[جنایت علیه بشریت در زمینه سرکوب دینی](#)» خوانده است.

خانم ثابت با وجود ابتلای شدید به بیماری کووید و مشکلات جسمی دیگر که نیاز به مراقبت پزشکی داشتند، در مرداد ۱۴۰۱ [برای بار دوم دستگیر شد](#). او در زندان احترام و محبت هم‌بندیان خود را جلب کرد و برای بسیاری همچون مادری دلسوز بود، از جمله [رکسانا صابری](#)، روزنامه‌نگار، که بارها خواستار آزادی خانم ثابت شده است.

اکنون، با گذشت بیش از ۱۳ سال زندان، بدرفتاری‌های شدید و مکرر جسمی و روانی و بازجویی توسط مأموران حکومت ایران، خانم ثابت در حال گذراندن دوران نقاهت پس از جراحی قلب است، عارضه‌ای که ناشی از سال‌ها بدرفتاری و عدم رسیدگی‌های درمانی است.

چندین پزشک به صورت کتبی تأیید کرده‌اند که ادامه حبس او سلامتی‌اش را به خطر می‌اندازد و اکنون دقیقاً همین اتفاق افتاده است.

در آذر ۱۴۰۱، چند ماه پس از دستگیری دوم خانم ثابت، پزشکان به صورت کتبی تأیید کردند که او به بیماری‌های «استئوپنی، پوکی استخوان و تاندونیت» مبتلا است و «با توجه به روند پیشرفت بیماری او و نیاز به مراجعه مکرر به پزشک، تحمل شرایط زندان برای او بسیار دشوار خواهد بود و منحربه وخامت سریع بیماری‌اش خواهد شد». گزارش پزشکی دیگری می‌گوید که خانم ثابت از «آسم آلرژیک شدید و برونشیت مزمن» رنج می‌برد و «تحمل کیفر را ندارند». مسئولان حکومت ایران این هشدارها را نادیده گرفتند. خانم ثابت اکنون پس از عمل جراحی قلب باید برای گذراندن ۸ سال باقی‌مانده از دوران محکومیت خود به زندان اوین بازگردد. جامعه جهانی بهائی تأکید دارد که مدت باقی‌مانده از محکومیت وی باید لغو شود و او باید آزاد شود تا در آرامش سلامت خود را بازیابد.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو، گفت: «خانم ثابت سال‌ها با شرایط پرمخاطره سلامتی مواجه بوده و خدمات پزشکی مورد نیازش را دریافت نکرده است. حکومت به جای فراهم کردن مراقبت‌های لازم، او را به سلول انفرادی انداخته و تحت بازجویی‌های طولانی و سخت قرار داده است. خانم ثابت هرگز در وهله اول نباید زندانی می‌شد و هنگامی که در زندان با مشکلات جسمی مواجه شد باید فوراً آزاد می‌شد. حکومت ایران اکنون باید با آزادی فوری او از زندان این وضعیت را جبران کند تا او بتواند در کنار خانواده‌اش مراقبت‌های لازم را دریافت کند».

وضعیت وخیم سلامتی خانم ثابت آینه تمام‌نمای وضعیت ده‌ها بهائی دیگر است که با اتهامات بی‌اساس زندانی می‌شوند. جامعه جهانی بهائی گزارش‌های متعددی از نادیده گرفتن نگرانی‌ها در زمینه سلامتی بهائیان بازداشت‌شده توسط مسئولان حکومت ایران دریافت کرده است، وضعیتی که نشان‌دهنده نقض آشکار حقوق زندانیان در زمینه دریافت مراقبت‌های پزشکی است.

«جهان، مهوش ثابت را به عنوان مدافع بی‌باک حقوق بشر می‌شناسد و ما از استقامت او در برابر ظلم و ستم الهام می‌گیریم. با این وجود آزار و اذیت بی‌رحمانه او توسط حکومت ایران و تأثیرات شدید بر زندگی و سلامتی او و همچنین سرکوب سایر بهائیان و کل جامعه بهائی این کشور، ما را بسیار متأثر کرده است. ما خواستار پایان ظلم و تبعیض هستیم که اجازه می‌دهد زنی ۷۱ ساله، که پیش از این ۱۳ سال از عمر خود را در زندان گذرانده است، همچنان با چنین بی‌عدالتی شدیدی مورد آزار و اذیت قرار گیرد.»

کمیسیون آزادی مذهبی بین‌المللی ایالات متحده نیز در ۲۳ آذر اعلام کرد که «عمیقاً نگران بستری شدن مهوش ثابت، از مدیران بهائی» است و افزود که مأموران حکومت ایران او را در زندان «به طور مکرر شکنجه کرده‌اند».

در فروردین ۱۴۰۲، که خانم ثابت برای بار دوم در زندان به سر می‌برد، [گزارش‌هایی](#) مبنی بر اینکه زانویهای او در جریان یکی از بازجویی‌ها توسط مأموران امنیتی زندان اوین شکسته شده منتشر شد. خانم ثابت مجبور شد دوران نقاهت پس از این آسیب جدی را در داخل زندان طی کند.

«تصور کنید وارد دوره‌ای از زندگی‌تان شده‌اید که اکثر مردم در آن، زمان بیشتری را با خانواده‌هایشان می‌گذرانند، اما در عوض، در حالی که بدنتان در حال ضعف و قلبتان دچار عارضه است مجبورید به دیوارهای سلول خیره شوید. اگر بتوانید همه این‌ها را تصور کنید می‌توانید بخشی از بی‌عدالتی‌ای را که مهوش همچنان تحمل می‌کند درک کنید.» خانم فهندژ افزود: «حکومت ایران اکنون فرصتی در اختیار دارد تا با اطمینان حاصل کردن از اینکه مهوش ثابت هرگز دوباره پا به زندان نخواهد گذاشت، گامی مثبت بردارد. مهوش سزاوار این است که پس از عمل جراحی در کنار خانواده‌اش سلامتی‌اش را بازیابد. نه او و نه هیچ بهائی یا زندانی عقیدتی دیگری نباید حتی یک دقیقه بیشتر به دلیل اعتقادات خود متحمل ظلم و ستم شوند.»

اطلاعات بیشتر در مورد مهوش ثابت

- دکتر شیرین عبادی، برنده جایزه صلح نوبل و وکیل مدافع مهوش ثابت و دیگر مدیران پیشین - اعضای هیئت موسوم به یاران - در جریان محاکمه آنها در سال ۱۳۸۷ گفت که «هیچ مدرکی» برای اثبات هیچ یک از اتهامات مربوط به امنیت ملی، «گسترش فساد فی الارض» و سایر اتهامات مطرح شده توسط حکومت ایران وجود ندارد.
- در سال ۱۳۹۶، خانم ثابت بابت مجموعه شعری که در زندان اوین سروده بود، از انجمن بین‌المللی قلم (International PEN) لقب «نویسنده دلیر» را دریافت کرد. او پیش از اولین دوره زندانی شدنش، از اساتید مؤسسه آموزش عالی بهائیان بود، مؤسسه‌ای که به جوانان بهائی ایرانی که به دلیل اعتقاد خود از ورود به مؤسسات تحصیلات عالی منع شده‌اند، دروس دانشگاهی ارائه می‌دهد.
- نرگس محمدی، برنده جایزه نوبل و از هم‌بندی‌های خانم ثابت در زندان اوین، در موقعیت‌های متعددی از خانم ثابت و دیگر زندانیان بهائی دفاع کرده است.
- خانم محمدی در نامه‌ای که در دی ماه ۱۴۰۱ از داخل زندان اوین منتشر کرد، لحظه ورود مجدد خانم ثابت به زندان اوین را چنین توصیف کرد: «مهوش با سرفه‌های پی‌درپی، رنگ پریده و با لباس تابستانی که موقع بازداشت (۹ مرداد) تنش بوده، ایستاده بود.» این روایت با اشاره به اینکه خانم ثابت در ماه‌های زمستان لباس گرم بر تن نداشت، به وضوح بی‌توجهی مسئولان زندان به سلامت او را تأیید می‌کند.
- مسیح علی‌نژاد، فعال حقوق زنان، نیز در آذر ماه ۱۴۰۲ [بیانیه‌ای ویدیویی](#) منتشر کرد که در آن بخشی از نامه‌ای از خانم ثابت را قرائت کرد و شجاعت او را در برابر آزار و شکنجه و بی‌عدالتی ستود.

جزئیات بیشتر در مورد آزار و سرکوب بهائیان در ایران

در ماه‌های اخیر، توجه و نگرانی بین‌المللی در مورد حقوق بشر بهائیان در ایران، به ویژه در مورد وضعیت زنان بهائی در این کشور افزایش یافته است.

- وضعیت سلامتی خانم ثابت در حالی رو به وخامت رفت که تنها چند هفته قبل از آن، ۱۸ کارشناس سازمان ملل متحد از حکومت ایران به دلیل افزایش حملات علیه زنان بهائی انتقاد کردند. زنان بهائی در ایران هم به عنوان زن و هم به عنوان بهائی با آزار و سرکوب [مضاعف \(و تقاطعی\)](#) مواجه هستند.

- در همین حال، اوایل هفته گذشته، مجمع عمومی سازمان ملل متحد جدیدترین قطعنامه خود را در انتقاد از جمهوری اسلامی به دلیل نقض حقوق بشر صادر کرد و حکومت ایران را به دلیل «افزایش مداوم و تأثیرات تجمعی سرکوب طولانی مدت، از جمله حملات، آزار و اذیت و هدف قرار گرفتن» بهائیان محکوم کرد. در این قطعنامه آمده است: «بهائیان به دلیل اعتقادشان با محدودیت‌های فزاینده و آزار و سرکوب سیستماتیک حکومت جمهوری اسلامی ایران روبرو هستند و گزارش‌ها حاکی از بازداشت‌های گسترده، صدور احکام طولانی مدت زندان و همچنین بازداشت اعضای برجسته این جامعه و افزایش مصادره و تخریب اموال آن‌ها است».

- در مراسم اخیر رونمایی از [گزارش جدیدی](#) با عنوان «[بیگانگان: خشونت چندوجهی علیه بهائیان در جمهوری اسلامی ایران](#)» توسط بنیاد حقوق بشر عبدالرحمن برومند در ایران، گزارشگران ویژه سازمان ملل متحد، از جمله پروفیسور مای ساتو، گزارشگر ویژه حقوق بشر برای ایران، و پروفیسور نازیلا قانع، گزارشگر ویژه آزادی دین یا عقیده، در مورد [سرکوب سیستماتیک جامعه بهائی](#) توسط حکومت ایران، به ویژه هدف قرار دادن زنان بهائی، صحبت کردند.

- محکومیت ۱۰ زن بهائی در اصفهان به مجموع ۹۰ سال زندان در مهرماه جاری نمونه‌ای هولناک از آزار و سرکوب اخیر بود. این زنان پس از برگزاری فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی مانند کلاس‌های زبان، هنر و یوگا، از جمله برای کودکان، متهم به «تبلیغ علیه نظام» شدند. مسئولان حکومت ایران این فعالیت‌ها را «فعالیت تبلیغی و آموزشی مغایر شرع» تلقی می‌کنند.

- از جمله بررسی‌های دقیق بین‌المللی اخیر، نامه‌ای توسط ۱۸ کارشناس سازمان ملل متحد بود که در آبان ماه منتشر شد و [ایران را به دلیل هدف قرار دادن زنان بهائی با بورش به خانه‌ها، ممنوعیت از سفر و صدور احکام طولانی مدت زندان، محکوم کرد](#). این کارشناسان، شامل گزارشگران ویژه سازمان ملل متحد در مورد خشونت علیه زنان و دختران، آزادی دین یا عقیده و آزادی بیان، اقدامات حکومت را «الگویی مداوم از تبعیض هدفمند» خواندند. در اوایل سال جاری میلادی، گزارشی توسط سازمان «دیده بان حقوق بشر» با عنوان «[چکمه روی گردنم](#)» اعلام کرد که سرکوب سیستماتیک ۴۵ ساله بهائیان توسط حکومت ایران مصداق «[جنایت علیه بشریت در زمینه سرکوب دینی](#)» است.